

ԱՂՋԹՔ ԱՌԱԽՈՏԵԱՆ

Զազօրս մեր տացուք Փեղ Ցէր,
ի գափիս նոր Երաւաղէմի...

Տւր, եթէ Դու բանաս շրթներն իմ փակուած,
Եւ լեզուիս ալ ժակես կապերն ամբակուռ,
Բերանս ըզՔնդ պիտի օրինէ իբր Աստուած,
Ամէն օր երբ արշալոյսին՝ բացուի դուռ:

Եթէ իմիծի մաքուր յոյսի մը անզայտ
Տաս խոստումը ապագայի եւ շընորհ՝
Քեզ տեսնելու իբրեւ լոյսի նառագայք,
Պիտի բաղխեմ դուռն երկնֆիդ լուսաւոր:

Կարդամ պիտի անունըդ սուրբ եւ բարի,
Գաւիքներուն մէջ այս տանըդ խնկահոս:
Պիտի երգեմ զայն ի բաղցը լուր աշխարհի,

Երբ ասողերը մարին ամէն տռաւօտ,
Եւ արեւը, կենդանարա՞ր սուրբ Հոգի,
Մեր սրտերու աղջամուղջին վրայ ծագի'...»

ՀՄԱՅԵԱԿ ԳՐԱՆԵԱՆ